

ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸಂಸ್ಕೃತಿ

ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅರ್ಥ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ

ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂಬುದು ಮಾನವ ಜೀವನದ ಸಕಲ ರಂಗಗಳ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಎಸಗಲಾಗುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪರಿಶ್ರಮದ ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ, ನಾಗರಿಕತೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಯ ಹೆಸರೇ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ.

ಅದೇ ರೀತಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ವೈಚಾರಿಕ ಚಿಂತನೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಕಾನೂನು, ರಾಜಕೀಯ, ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ನೈತಿಕತೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಾಗಿದ್ದು, ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮಾನವನು ಸರಿಯಾದ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಬಲ್ಲನು.

ನಾಗರಿಕತೆಯು ಅನುಭವ ಜ್ಞಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿ ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ವೈದ್ಯಕೀಯ, ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಇತ್ಯಾದಿ. ಇವು ನಗರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವವುಗಳಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಇವುಗಳಿಗೆ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಮಾನವನು ಆಸ್ತಿ ಮತ್ತು ನೌಕರಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಂತಹ ನಗರದ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಮಾನವನಿಗೆ ಅವನ ಆಸುಪಾಸಿನ ವಸ್ತು/ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಒಡಗೆತನವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಅವನಿಗಾಗಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಾನವನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾಗರಿಕತೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎರಡೂ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದು ಜನರ ಚಿಂತನೆ, ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿರಲು ಮತ್ತು ಅವರ ಜೀವನವು ಉತ್ತಮವಾಗಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಕ್ತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಪ್ರಗತಿಯು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನೋ ಅರ್ಥವಾ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನೋ ಆಧರಿಸಿದ್ದಲ್ಲ ಎಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಿಮಾವು ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕಡೆಗೆಸಿ ಕೇವಲ ಭೌತಿಕ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆದರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಮಾನವನ ಘಾನತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ, ಅವನ ಸಾಫಾನಮಾನವನ್ನು ಉನ್ನತಿಕರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯತೆಯ ನಿರಂತರತೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಉನ್ನತವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅರ್ಥ

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಮಾನವ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ನೀಡಿರುವ ನೀತಿ, ಕಾನೂನುಗಳು ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳೇ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ನೀತಿ ಮತ್ತು ಕಾನೂನುಗಳು ಮಾನವನ ಸಾಫಾನಮಾನವನ್ನು ಉನ್ನತಗೊಳಿಸುವುದಲ್ಲದೆ, ಅವನ ಭೌತಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಜೀವನವನ್ನು ಸುಲಭಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮಹತ್ವ

ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ವೈಶ್ವತಿಕ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣದ ಮೊದಲ ಹಂತವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ವೈಶ್ವತಿಕ ಸುಧಾರಣೆಯಾದರೆ, ಇಡೀ ಸಮಾಜವು ಸುಧಾರಣೆಯಾದಂತೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜವು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸ್ಮೋಲ್ಟಿನ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಹಾಗೂ ಅದರ ವಿಸ್ತರಣೆಯ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರಲು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಎಂದರ್ಥ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇಸ್ಲಾಮ್ ವೈಶ್ವತಿಕ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವಂತಹ, ಅವನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ-ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದಿತು.

ಇಸ್ಲಾಮ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ವ್ಯೇಯಕ್ತಿಕ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ, ವೈಚಾರಿಕ ಮತ್ತು ದೈಹಿಕ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡಿದೆ.

ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸುಧಾರಣೆಯ ಬಳಿಕ ಇಸ್ಲಾಮ್, ಸಮಾಜದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸುತ್ತದೆ. ವಸ್ತುತಃ ಸಮಾಜದ ತಾತ್ಪರ್ಯವೂ ಮಾನವನೇ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಜನರಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ, ಸಹಕಾರ, ಒಳಿತು ಹಾಗೂ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು, ಅಲ್ಲಾಹನು ಮಾನವನ ಸೇವೆ ಹಾಗೂ ಅವನ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿರುವ ಅನುಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆಯುವಂತಾಗಲು ಮತ್ತು ಮಾನವನು ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ತನ್ನ ನೆಲೆವೀಡಾಗಿಸುವಂತಾಗಲಿಕ್ಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರು ತಮ್ಮ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸಿದರು, ಅವರು ಈ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಾರೀಸನ್ನು ತಮ್ಮ ಭುಜಗಳಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದರು, ಅದನ್ನು ನಮಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಅದರ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡಿದರು.

ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿಧಗಳು

ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ವಿಧಗಳಿರುತ್ತವೆ.

- ಇತಿಹಾಸಕ (ಅಥವಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ) ಸಂಸ್ಕೃತಿ:** ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇಸ್ಲಾಮೀ ರಾಷ್ಟ್ರವು ಮಾನವನ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಉನ್ನತಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಅವನ ಸೇವೆಗಾಗಿ ನೀಡಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಪರಿಧಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆ ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಉತ್ತಾನಗೋಳಿಸಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಇತಿಹಾಸವನ್ನೂ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಕೃಷಿ, ಕೆಂಪಣಿ, ಶಿಕ್ಷಣ, ಅಂತರ್ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಬಂಧಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮೀ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಗಳಿಸಿದ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.
- ಮೂಲಭೂತ (ಅಥವಾ ಸ್ವೇಚ್ಚಾ ಇಸ್ಲಾಮೀ) ಸಂಸ್ಕೃತಿ:** ಇದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸರ್ಕಳ ಮಾನವ ಕುಲಕ್ಕಾಗಿ ರೂಪಿಸಿದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. ಜೀವನದ ಅನೇಕ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ (ಅಂದರೆ ವಿಶ್ವಾಸ, ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕ, ದೇವಾದೇಶ-ನಿರ್ದೇಶ, ತರಬೇತಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ) ಸುಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ನೀಡಿದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಇದು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಅವುಗಳ ಸುಧಾರಣೆಯಿಂದಲೇ ಮಾನವನ ಉಳಿವು ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ನೆಲೆ ನಿಂತಿದೆ.
- ದ್ವಿತೀಯ (ಅಥವಾ ಆಯ್ದ್ಹಿಕೋಂಡ) ಸಂಸ್ಕೃತಿ:** ಇದನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಪುನರುತ್ಥಾನವೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಸ್ಲಿಮರು ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಜೀವ ನೀಡಿದರು, ಇದನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರು ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ ಇಡೀ ಮಾನವ ಕುಲದ ಮುಂದಿರಿಸಿದರು. ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಗಳು ಅಳಿದು ಹೋಗಿದ್ದವು. ಮುಸ್ಲಿಮರು ಅವುಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ರೂಪ ನೀಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಪುನರುಜ್ಞವನಗೋಳಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಮನಿಂದ ಗಳಿಸಿದ ಸ್ನೇಹಿತ್ಯ ಚೌಕಟ್ಟಗಳನ್ನು ಅವುಗಳಿಗೆ ನೀಡಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಗ್ರೀಕ್ ಮತ್ತು ರೋಮನ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಪುರಾತನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಸಮಾಹಾರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಇತಿಹಾಸಗಾರರು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ವಸ್ತುತಃ ಅರಬರು ಆ ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಭಾಷ್ಯ ರೂಪವನ್ನು ಬದಲಿಸಿ ಹೊಸ ರೂಪವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದರು. ತತ್ವರಿಣಾಮವಾಗಿ ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಸ್ಥಿರವಾದ ರೂಪದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು.

ಆದರೆ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದು, ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಆಧಾರ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಸ್ವಯಂ ಅಪ್ಪಟವಾದ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಿಗಿಂತ ತೀರಾ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರಾತಿಗಾಗಿ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಶರೀಅತನ್ನ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅಳವಡಿಸುವುದು ಎಂಬ ಇಸ್ಲಾಮೀ ವಿಶ್ವಾಸವೇ ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೂಲ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಉದ್ದೇಶವು ಕೇವಲ ಭೌತಿಕ ಪ್ರಗತಿ ಮಾತ್ರವಾಗಿರುವುದಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅದರ ಉದ್ದೇಶವು ಇತರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಿಗಂತೆ ಕೇವಲ ಭೌತಿಕ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಇಡೀ ಮಾನವ ಕುಲದ ಒಳಿತು ಅಡಗಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಇತರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುವ ವಿಷಯ. ಅದು ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿಶೇಷತೆಯಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಮುಸ್ಲಿಮನ ಬುದ್ಧಿ-ವಿವೇಕದ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ಬಿಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿರುವ ಉತ್ತಮ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಅವನನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ವಸ್ತು/ವಿಷಯಗಳು ಇಸ್ಲಾಮೀ ನೀತಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿರಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರಬಾರದು ಎಂಬ ಶತರ ಮಾತ್ರವಿದೆ. ಗತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುವುದರ ಕಾರಣದಿಂದ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮಹತ್ವ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗತದ ಅಂತ್ಯದಿಂದ ಆಧುನಿಕತೆಯ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ವಿಕಾಸದ ಅನಿವಾಯ್ಯ ನೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಬಳಿಕ ಹೊಸ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಗತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಆರಂಭಿಸಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ವಾಸ್ತವ.

* * * *